

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De institutis coenobiorum

Cassianus, Johannes

[Basel], nach Sept. 1485

Collatio habita cum abbate pynufio de penitentie fine et satisfactionis
indicio

[urn:nbn:de:bsz:31-306702](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306702)

Collatio xx abbatis Pynufij

morbi huius penitus iam extirpasse cognouerit. explorande si uolet gratia castitatis. interdum etiam aliquam exploratricem sui imaginatione possit admittere. Ceterum ab his qui adhuc minus firmi atque perfecti sunt. hanc examinatione nullatenus prouent. vt conuictione feminea. et palpatione quodammodo tenera atque molle corde pertractet. erit enim eis magis noxia quam salubris. Quod est experimentum huiusmodi hominibus per hanc rationem superpetere. ubi et in experimento ipsum est quod uisitur. et in ipsa exploratione discrimen. Cum ergo perfectissima quis uirtute fundatus. ad illecebriam blandientium cogitationum. nullum mentis assensum. nullam carnis commotionem in se deprehenderit excitari. certissima puritatis sue capiet documenta. ita ut ad hanc se firmitate puritatis exercens. castitatis atque incorruptionis bonum. non solum mente possideat. sed etiam si corporale femine attractum causa cuiuscumque ut solet necessitat. attulerit. penitus sensu passionis ignoret. Hoc abbas iohannes cum hore non refectioe imminere sensisset. collatione sine conclusit.

Explicit collatio abbatis iohannis de fine cenobite et heremite
Incipiunt capitula collationis abbatis pynufij de penitentie fine et satisfactionis iudicio.

Cap. i.

- De abbatis pynufij humilitate et eiusdem latebra.**
- ij **De aduentu nostro ad abbatem pynufium.**
 - iii **Interrogatio de penitentie fine et satisfactionis iudicio.**
 - iiii **Responsio de humilitate interrogationis nostre.**
 - v **De modo penitentie et indulgentie documento.**
 - vi **Interrogatio an remiscenda sint pro cordis compunctioe peccata.**
 - vii **Responsio quouiscumque anteriorum**

- viii **actu recordatio sit habenda.**
- ix **De diuersis penitentiae fructibus.**
- x **De utilitate perfectis obliuio peccati et quod flagitiorum recordatio sit uitanda.**
- xi **De satisfactionis iudicio et obliuione preteritorum criminum.**
- xii **In quo temporaliter sit agenda penititudo. et in quo finem habere possit.**

Explicit capitula. Incipit collatio habita cum abbate pynufio de penitentie fine et satisfactionis iudicio.

De abbatis pynufij humilitate et eiusdem latebra. Cap. i.

Reclari

Dac singulari uiri abbatis pynufij de fine penitentie precepta dicturus. magna materie partes mihi uideoz amputare. si humilitate et laudem. quam in quarto institutionum libro. qui est super insituendis renunciacionibus titulus. breui sermone perstringeram. lectoris fastidio consulens. hic silentio pretermittam. cum presertim multi illius opusculi noticiam non habentes in hanc possint incurrere lectionem. et omis dictorum vacillet auctoritas. si dicentis meritum subtrahatur. Sic siquidem cum haud longe a panephesi egyptia ut illic dictum est ciuitate. abbas et presbiter in genti cenobio presideret. tantumque eum in omni illa prouincia uirtutum suarum atque signorum gloria sublimasset. ut sibi iam uideretur retributione laudis humane laborum suorum recepisse mercedem. timens ne sibi specialiter inuisa popularis fauoris inanitas. fructum premij vacuaret eterni. occulte monasterium suum fugiens. ad intima thabennensium monachorum secreta contendit.

Collatio XX Abbatis Pynufii

vbi non heremi solitudinem. nō singula-
ris vite vbertatem. quā etiam imperfecti
quicq; labores obedientie in cenobijs nō
ferentes. superba nōnūq; presumptione
sectantur. sed celeberrimo preelegit mo-
nasterio subingari. **A**bi tamen ne vllō
habitus sui proderetur indicio. indutus
veste seculari. multis vt illic moris est di-
ebus lacrymās pro foribus excubauit.
atq; ad omniū genua prouolutus. post
eorū diuturna fastidia. qui ad exploran-
dum eius desiderium in vltima cum iaz
etate velut panis egestate cōpulsus. nō
sincere illius propositi sanctitatem expe-
tisse dicebant. tandem vt susciperet ob-
tinuit. **A**bi adolescenti cuidam fratri q̄
hortum susceperat excolendū. i admini-
culum deputatus. cum hō solum omnia
que idem prepositus imperasset. vel que
iniuncti operis cura poscebat. cum āmi-
ratione taz sancte humilitatis impleret.
verum etiā quedam necessaria opera. q̄
propter horrores sui a ceteris vitabant.
ita furtiuo per noctem labore perficeret.
vt diluculo omnis illa congregatio taz
vtilium operum admirās ignoraret au-
ctorem. **C**unq; ita triennium ferme illic
gaudens desideratis tam iniuriōse sibi
ctiōis laboribus exegisset. accidit vt qui-
dam frater eidem cognitus ex illis vnde
ille discesserat egypti partibus adueni-
ret. **Q**ui cum indumentorum eius atq;
officij vilitate promptissime agnitionis
facilitatem diu hēsitās cobiberet. post ex-
ploratiōem manifestissimā ad ei⁹ genua
prouolutus. primū stuporem fratribus
cūctis. de hinc prodito etiā nomine. qd̄
apud illos quoq; precipue sanctitatē fa-
ma vulgauerat. etiā dolorem compūcti-
onis incussit. q̄ scilicet tanti meriti ac sa-
cerdotij virum. tam iniuriōsis operibus
deputasset. **S**ed postq̄ flēs vbertim. z
diabolice inuidie quasi grauem proditi-
onis sue imputatis casuz. ad monasteri-
um suum honorifica fratru custodia am-
biente perductus est. exiguo illic tempore
dormoratus. rursus offensus est. ipis ho-

nois sui ac primatus obseq̄ijs. ac furtiz
ascendens nauem ad palestinā syrie pro-
uinciam transiecit. vbi velut incipiēs
atq; nouicius in illo in quo nos degeba-
mus monasterij recept⁹ habitaculo. in
nostra cellula ab abbate preeceptus ē cō-
manere. **S**ed ne illic quidem diu virtu-
tes eius ac merita latere potuerūt. **P**az
sili pditione detectus. atz ad monasteri-
um suum cum ingenti honorificentia ac
laude reuocatus. tandem qd̄ erat esse cō-
pulsus est.

De aduentu nostro ad abbatē pynufium.

Cap. ij.

Quam igitur post nō longū tem-
pus nos quoq; egyptuz petere
sancte institutionis desiderij
cōpulsisset. summo euz affectu ac deside-
rio pquiretes. tanta eius sumus grā atz
hūanitate suscepti. vt nos tāq; p̄stinos
sincellitas etiā cellule sue quā in extrema
horti parte cōstruxerat honoraret hospiti-
o. **A**bi cū sat ardua atz p̄cella. cuidā
fratri monasterij regulā subeūti. corā oī-
bus in synaxi fratribz p̄cepta tradidisset.
q̄ in q̄rto vt prediximus institutionū
libro q̄ta potui breuitate cōplexus suz.
tā incōprehensibilia nobis tāq; miracula
vere abrenūciatiōis culmā videbātur.
vt nullomodo illuc hūilitatē nostrā cre-
deremus posse conscendere. **I**git̄ despe-
ratione deiecti. et ipō etiā vultu intimaz
cogitationū amaritudinē non celantes.
ad beatū senē satis anxia mente recurri-
mus. **C**ui p̄tinus causam tante mestitu-
dinis inquirenti. abbas germanus gra-
uiter ingemiscens ita respondit.

Interrogatio de penitentie fine et satisfactiōis indicio.

Cap. iij.

Germanus. Quanto magni-
ficentior atq; sublimior incog-
nitenobis fimo doctrine iter ar-
duū p̄cellissime renūciationis aperu-
it. z q̄si remota oclorū n̄roz caligine p̄di-
tum celo culmen eius ostendit. tāto ma-
iore desperationis mole dep̄mimur. **I**m-
mensitatem siq̄dem eius euz exiguitate

De fine pnie et satisfactōis indicio

virū nraꝝ metiētes. ⁊ nimia abiectionē
ignantie nostre. cū infinita virtutis osten
se celsitudine conferētes. paruitatē nraꝝ
nō solum ad illa nō posse proficere. verū
etiā ab eo qd̄ est. deterius deficere posse
sentimus. Nam ponderibus nimie de
sperationis oppressi. quodāmodo de in
fimis ad inferiora. plabim. Unā p̄inde
ac singulare presidium medelā nris pōt
conferre vulneribꝫ. vt de fine penitētie et
maxime de satisfactōis indicio aliq̄ dis
camus. vt certi de remissione precedentium
delictorū. possimus etiā ad conscēde
da fastigia predicte perfectōis aīari.

Responsio de humilitate inter rogationis nostre. Cap. iij.

Dynufius. Delector quidē ad
modum copiosis hūilitatis ve
stre fructibꝫ. q̄s etiam cellule illi
us quondā habitatione susceptus nō
curiosa estimatiōe perspexi. valdeq̄ con
gaudeo. quia id qd̄ a nobis oim christi
anorū infimis sola forsitan verborū liber
tate precipit. tanta admiratione suscipi
tis. vt cum ea si nō fallor haud segnius
q̄s a nobis dicta sunt impleatis. cūq̄ sic
memini labore opis vri pene dictorū no
stroz exequet indulgentia. ita meritum ve
stre virtutis oculitis tamq̄ si nulla ad
vos eoz que quotidie exercetis aura p̄
uenerit. Sed quia idip̄m summa laude
dignissimū est. qd̄ velut adhuc rudēs in
cognita vobis esse ista sanctorū instituta
testamini. id qd̄ a nob sedulo postulatis
breuiter vt possimus cōplectemur. Ne
cesse est enī vt vltra possibilitatē nostraz
atq̄ virtutē. antiq̄ familiaritatis vestre
pareamus imperio. Itaq̄ de penitētie
exhortatione vel merito multi nō solū di
ctis verū etiā scriptis plurima vulgane
rūt. mōstrantes quāta eius vtilitas. q̄n
ta virtus. quātaq̄ sit grā. ita vt deo pre
teritū facinoribus offenso. tamq̄ iussu
mā penā. p̄ tantis criminibus inferenti
li dici fas est quodāmodo oblitat. ⁊ q̄si
inuiti vt ita dixerim dexterā suspēdat vt
toris. Verū hec omnia vobis. vel p̄ sa

piētia supernaturali. vel pro indefesso
sacrarū studio literarū ita cognita eē nō
ambigo. vt de his prima plāratio vestre
cōuersationis inoleuerit. Deniq̄ nō de
penitētie qualitate. sed de eius fine ac sa
tisfactōis indicio solliciti. id qd̄ ab alijs
pretermissum est sagacissima interrogati
one disquiritis. Quapropter omni breui
tate atq̄ cōpendio. p̄positōis vestre desi
derio satisfacere nitimur.

De modo penitētie ⁊ indulgē tie documento. Cap. v.

Penitētie plena ⁊ p̄fecta diffini
tio est. vt peccata. p̄ quibꝫ peni
tūdinē gerimus. vel quibꝫ nra
consciētia remordet. neq̄ q̄s vltērius ad
mittamus. Indiciū vō satisfactōis ⁊ i
ndulgētie est. affectus quoq̄ eorū de nris
cordibꝫ expulisse. Nouerit enī vnusquis
q̄ nec dū se peccatis p̄stinis absolutū.
q̄dū sibi satisfactōi ⁊ gemitibꝫ incubā
ti. vel illoꝝ q̄ egit vel similiū criminū an
te oculos imago p̄sulerit. eorū q̄ nō di
cā oblectatio. s̄ vel recordatio infestauerit
mētis archana. Itaq̄ tūc se is q̄ p̄ sa
tisfactione puigilat. a criminibꝫ absolu
tū. ac de preteritū admissis veniā p̄cepisse
agnoscat. cū neq̄ q̄s cor suū eorū dē vicio
rū illecebus senserit vel imaginatiōe per
strigi. Quāob̄re verissimus qd̄ā exami
nator. p̄nie. ⁊ iudex indulgētie in p̄scia re
sident nra. q̄ absolutionē reat. nri an̄ co
gnitiōis ⁊ iudicij diē adhuc nob in hac
carne cōmorātibꝫ detegit. ⁊ finē satisfactō
is ac remissiōis grā pandit. Et vt h̄
eadem que dicta sunt significantius ex
primātur. tum demū preterita nobis vi
ciorum contagia remissa credēda sunt.
cum fuerint de corde nostro presentium
voluptatū desideria parit̄ passionesq̄
depulse.

Interrogatio an reminiscenda sunt pro cordis compunctione peccata. Cap. vi.

Sermanus. Et vnde nob̄ gi
gni poterit humiliationis illa
sancta salutarisq̄ cōpunctio.

Collatio xx Abbatis Pynufij

que ex persona penitentis ita describit.
petm meū cognitū tibi feci. et iniustitiā
meā nō operui. dixi pronūciabo ad dū suz
me iniustitiā meā dño. vt illd qz qd seqē
efficacit dicere meream. 2 tu remisisti ipe
eratē cordis mei: vt quē admodū in oīoe
pstrati. nosmetipos ad cōfessionis lacry
mas valebimus excitare per quas deli
ctoꝝ veniaz cōseq mereamur. fm illud.
lanabo per singulas noctes lectū meuz
lachrymis meis stratus meum rigabo. si
peccatorum nostrorum memoriā de no
stris cordibus extrudamus. Quā inbe
mur e contrario tenaciter custodire dicē
te domino. Et iniquitatū tuarum nō re
cordabor. tu vero memento. Ob quā rez
nō solum operans. xrum etiā ozās ad
peccatorum meoꝝ recordationē mentē
meam de industria renocare contendo.
vt ad humilitatem verā 2 contritionem
cordis efficacius inclinatus. audeas di
cere cum ppheta. Aude humilitatē meā
et laborem meū. et dimitte omnia pctā mea.

**Responsio quousqz anteriorū
actuu recordatio sit habenda.**

Cap. vii.

Pynufius. Interrogatio v̄ra
vt iam supra dictum est non de
penitentie qualitate sed de eius
fine proposita est. et de satisfactionis in
dicio. ad quā cōgrue vt arbitroz conse
quenterqz responsum est. Ceteruz h̄ qd
de peccatoꝝ recordatōe dixistis. vtile sa
tis ac necessariū est. sed adhuc agentibz
penitentiam. vt cum iungi pectoris sui cō
tusione proclamēt. Quoniā iniquitatē
ego cognosco. et peccatū meū p̄tra me ē
semper. Illd et adijciāt. Et cogitabo p̄
pctō meo. Dū ergo agimus penitentiā.
2 adhuc vicioꝝ actū recordatōe mor
demur. necessariū est vt ignē consciē nre
obortus ex confessione culpe lachrymaz
imber extinguat. Cuz vero cuiqz in hac
hūilitate cordis 2 spūs p̄tritione defixo
atqz in labore 2 gemitu perdurāt. horū
recordatio fuerit consopita. et cōscie spi
na de medullis anime gratia dei miserā

tis euulsa. certū est eū ad satisfactōis fi
nem atqz indulgētie merita peruenisse.
et ab vnuerforū criminū late purgatū.
Ad quā tamen obliuionē nō alias p̄ue
nitur. nisi per obliterationē vicioꝝ atqz
actū p̄stinorū. et perfectā cordis atqz i
tegrā puritatē. quā sine dubio nullꝝ co
rum qui per ignauā sine contemptū vi
cia sua purgare neglexerit assequet. ni
si qui gemitus atqz suspiria mesta iugi
tate continuās omnē sordidū p̄stinarū
excocerit labem. et virtute animi atz ope
re. pelamauerit ad deū. Delictū meū co
gnituz tibi feci 2 iniusticiam meam non
operui. Et fuerūt mihi lachryme mee
panes die ac nocte. vt consequentē mere
atur audire. Quiescat vox tua a plora
tu. 2 oculi tui a lachrymis. quia est mer
ces opis tui ait dñs. Illd quoqz similit
ad eū voce dñi dirigat. deleni vt nubē i
iq̄tates tuas. et q̄si nebulā peccata tua.
Et iterū. Ego suz qui deleo iniquitates
tuas p̄pter me. 2 pctōꝝ tuoz iā nō recor
dabor. et ita fomiculis pctōꝝ suoz q̄bz
vnusqzqz p̄stringit absolutus. dño cū
omī grātia actōe cātabit. Dirupisti vin
cula mea. tibi sacrificabo hostiā laudis.

**De diuersis penitentie fructi
bus.**

Cap. viii.

Dist illam nāqz generalem bap
tismi gratiā. et illud preciosissimū
mū martirij donū qd sāguinis
ablutione conquiritur. multi sunt peni
tentie fructus. per quos ad expiationem
criminū peruenitur. Non enī tantū sim
plici illo p̄nie noīe salus eterna repromit
titur. de q̄ b̄tus ap̄ls petrus. Penitemi
in q̄t 2 p̄tini mi vt deleantur pctā v̄ra.
Et iohānes baptista vel ip̄e dñs. Peni
tentiam agite appropinquabit enim reg
num celorum. Sed etiam per charitā
affectum peccatorum moles obruitur.
charitas enim operit multitu dinē pctō
rum. Similiter etiā per elemosinarū fru
ctū vulneribus nostris medela p̄stat. qz
sicut aqua extinguit ignem. ita elemosy

De fine pnie et satisfactōis indicio

na extinguit peccatum. Ita et per lachry-
marum profusionem conquiritur ablu-
tio peccatorum. **L**anato enim per singu-
las noctes lectum meum lachrymis me-
is stratum meū rigato. Deniq; ostendit
eas subiungens non inamiter fuisse pro-
fusas. **D**iscedite inquit a me omnes q̄
operamini iniquitate quoniā exaudinūt
dñs vocē fletus mei. **N**ecnon per crimi-
nū confessionē eoz abolitio conceditur;
Dixi enī ait pronūciabo aduersus me in-
iusticiam meā dño: et tu remisisti impie-
tatē cordis mei. **E**t iterū. **P**arra tu iniq̄-
tates tuas p̄mus vt iustificeris. **P**er af-
flictionē quoq; cordis et corporis admis-
sorū scelerū remissio similiter obtinetur.
Ram vide inquit humilitatem meam
et laborem meum et dimitte omnia pec-
cata mea. **P**recipiūq; per emendatio-
nem morum. **R**am auferte inquit ma-
lum cogitationum vestrarū ab oculis
meis quiescite a gere peruerso discite be-
nefacere. **Q**rite iudiciū subuenite oppres-
so iudicate pupillo defendite viduā et
venite et arguite me dicit dñs. **E**t si fuerint
peccata vestra vt coccinū velut nix deal-
babūtur et si fuerint rubra quasi vermi-
culus velut lana alba erūt. **I**nterdū eti-
am intercessione sanctorū impetratur ve-
nia delictoz qui enī scit fratrem suū pecca-
re peccatū nō ad mortē petat et dabit ei
vitā deus peccatū nō ad mortē. **E**t iterū.
Infirmatur q̄s ex vobis inducat p̄sbi-
teros ecclesie et orient super eū. vngentes
eū oleo in noīe dñi et oratio fidei salua-
bit infirmū et alleuabit eum dñs et si in
peccatis sit dimittentur ei. **N**ōnūq; mi-
sericordie ac fidei merito labes excoquit
vicioz. **P**er misericordiam et fidez
purgatur peccata. **P**er cōfessionē plerū-
q; et salutē eoz qui nostris monitis ac p̄-
dicatione saluātur qm̄ qui cōverti fece-
rit peccatorē ab errore vie sue saluat ani-
mā eius a morte et operit multitudinem
peccatorū. **P**er indulgentiā nihilomi-
nus et remissionē nostrā ad indulgentiā
nostrorū facinorū peruenit. **S**i ei dimise-

ritis hominibus peccata eoz dimittet et
vobis pater vester celestis delicta v̄ra.
Videte ergo quantos misericordie aditus
patefecerit clemētia saluatoris vt nemo
salutem cupiēs desperatione frangatur
cum videat se tantis ad vitam remedijs
inuitari. **S**i enī pro infirmitate carnis
afflictione ieiuniorū abolere te peccata
non posse causeris nec potes dicere ge-
nua mea infirmata sunt a ieiunio et caro
mea immutata est propter olenz quia ci-
nerem tanq; panem manducabam et po-
tum meum cum fletu miscebam elemosi-
narum ea redime largitate. **I**ndigentissi-
mō habes qd̄ impartias licet nullum ab
hoc opere necessitas inopie ac paupertatis
excludat quādoquidem et illius vidue
duo tantū era ingentibus diuitum mi-
neribus preferantur et pro calice aq̄ fri-
gide mercedem se redditurū dñs repro-
mittat certe absq; illis morū poterit enē-
datione purgari. **E**t si perfectionem vir-
tutum extinctione vicioz omnium non
potes adipisci sollicitudinē piā erga vtī-
litatem aliene salutis impende. **S**i antē
te idoneum huic ministerio non esse con-
quereris operire peccata poteris charita-
tis affectu. **I**n hoc quoq; si te fragiles fe-
cerit quelibet mentis ignauia oratione
saltem atq; intercessione sanctorū reme-
dia vulnerib; tuis humilitatis affectu
submissus imploza. **P**ostremo quis est
qui nō possit suppliciter dicere. **P**ctm̄
meū cognitum tibi feci et iniusticiā meā
nō operui vt per hanc confessionē etiā
illud confidenter subiungere mereat. **E**t
tu remisisti impietatem cordis mei. **E**t si
verecundia retrahente renelare ea corāz
hominibus erubescis illi quem latere nō
possunt confiteri ea iugi supplicatiōe n̄
desinas ac dicere. **I**niquitatem meāz ego
agnosco et peccatum meū contra me est
semper tibi soli peccavi et malum corāz
te feci qui et absq; vllius verecūdie pub-
licatiōe curare et sine ipperio pctā dona-
re pluenit. **P**ost istud quoq; tam prom-
ptum certumq; subsidij aliud quoq;

De fine pnie et satisfactiōis indicio

salomōis snia. oclī tui cū viderit alienā. os tuū tūc loquet p̄ua. ⁊ iaceb̄ tāq̄ ī corde mar. ⁊ sicut gubernator in magna tempestate dices aut percussit me. sed nō volui. et deluserūt me ego aut nesciui. Derelictis ergo nō solum turpib; s̄ etiā terrenis cogitationib; vniuersis. erigenda est semper ad celestia nostre mētis intentio. s̄m saluatoris nostri sententiam. Ubi ei ego suz̄i q̄t. illic ⁊ mīster me. erit. Solet enī frequēter accidere. vt dum v̄ suos vel alioz lapsus. imperitoz. q̄spiā miserantis retractat affectu. ip̄e etiam s̄tilissimi teli voluptuario. persringatur assensu. et initiū sub specie pietatis exortū. obsceno ac noxio sine cōcludat. Sūt enī vie que vident apud homines recte nouissima aut earū veniēt in pfundum inferi. Qua p̄pter studendum est nob vt virtutū potius appetita et desiderio regni celozū. q̄ noxijs viciozū recordationib; nosmetipos ad cōpunctionē laudabilem puocemus. q̄ necesse est tādū quēpiam pestilentissimis cloace fetozib; p̄focari. quādū supra eam stare vel cenam eius voluerit cōmouere.

De satisfactiōis indicio et obliuione preteritorum criminum.

Cap. x.

Nouerimus aut nos vt sepe diximus. tūc demū pro preterit̄ satisfecisse peccatis. cū ip̄i motus atq; affectus per quos penitenda cōmissimus. fuerint de nostris cordib; amputati. Qd̄ tamen nullus obtinere posse se credat. q̄ nō prius ip̄as causas atq; materias. p̄ quibus in illa collapsus est crimina. omī spiritus feruore succiderit. vt verbi gratia. si in fornicationē vel adulteriū perniciose feminatū familiaritate collapsus est. summa festinatioe etiā ipsū earū tenet aspectū. aut certe si per abundantia vini epularūq; est nimietate succensus. illicitam ciboz; crapulam summa districtione castiget. Et rursū. si inperiuriū. aut furtū. aut homicidiū. aut blasfemia. pecuniarū desiderio atq;

amore corruptus incurrit. materiā auaricie illectrice sue deceptionis abscidat. Si in iracundie viciū. superbie passiōe p̄pellitur. arrogantie ip̄ius fomite summa hūilitatis virtute cōuellat. Et ita vt vnūquodq; peccatū possit extigui. causa atq; occasio per quā vel ob quam admissum est. debet p̄mitus amputari. Istotenī curationū remedio. ad obliuionez quoz; admissozū criminū sine dubio p̄uenietur.

In quo temporaliter sit agēda penitudo et in quo finē habere possit.

Cap. xi.

Utrum ista predicte obliuionis diffinitio sup capitalib; tantū sit criminib; cōstituta. quēmo. layca quoq; lege dānantur. quozū sicut p̄ p̄satiōez bonam abijciuntur vel cōsumuntur affectus. ita etiā accipit p̄na finē. Ceterū ab ip̄is minutis in quibus septies in sus cadit in die. vt scriptū est. et resurget. nūq; deest penitudo. Aut ei per ignorantia. aut per obliuionē. aut p̄ cogitationē. aut per s̄monem. aut per obreptionē. aut per necessitatē. aut per fragilitatez carnis. singulis diebus vel inuiti vel volentes frequēter pctā incurrimus. pro quib; et dauid orans dñm. purificationē atq; indulgētiā deprecatur dicens. Delicta quis intelligit. ab occultis meis munda me. et ab alienis parce seruo tuo. Et ap̄tus. Non enī qd̄ volo bonū hoc facio. s̄ qd̄ odi malum hoc ago. Et p̄ quibus idem etiam euilās p̄clamanit. In felix ego homo. quis me liberabit de corpore mortis huius. Tanta enī in his facilitate tanq; naturali lege prolabimur. vt quantalibet circumspectione atq; custodia caueantur. nō possint ad plenum ista vitari. De his siquidem vnus discipulorum quez diligebat iesus. abrupta definitione pronūciat dicens. Si dixerimus. quia peccatum non habemus. ip̄i nos seducimus. ⁊ verbum eius nō est in nobis. Proinde ad perfectionis culmē pertingere cupienti. nō satis proderit ad

penitentiā p̄

ap̄

27

Capitula

finem penitentie peruenisse. id est. ab illi-
citis tempore nisi etiā in illis virtutibz
desesso cursu semetipm semper extēderit.
quibus ad satisfactōis indicia perueni-
tur. Nec enī a fetidissimis criminum for-
dibus que abhorret dominus quem q̄
abstinuisse sufficit. nisi etiā illaz bonā
virtutum fragrantia qua dominus de-
lectat. puritate cordis et apostolice chari-
tatis perfectiōe possederit. Hucusq̄ ab
bas pynusius de satisfactōis indicio
ac penitentie sine disseruit. Qui licet vtrū
eius cenobio residere mallems. sollicito
deprecaretur affectu. Tamen fama
scythiote solitudinis inuitatos cum re-
tinere nō possēt emisit.

**Explicit collatio habita cuz ab-
bate pynusio de penitudinis fi-
ne et satisfactōis indicio. In-
cipiunt capitula collatiōis ab-
batis theone de remissione qui-
quagesime.** **Cap. i.**

Quomodo theonas ad abbate
iobannem venerit.

ij Exhortatio abbatis iohan-
nis ad theonā et ceteros q̄ cuz
eo venerunt.

iiij De decimarū et primitiaz oblatōe
iiij De abraham danid et ceteri san-
cti mādata legis fuerint super-
gressi.

v De sub euangelij gratia regēs
supare debeāt mādata legalia

vi De euāgelij gratia sicut perfectis
tribuit regna celoꝝ ita veniabi-
liter sustentet infirmos.

vij De in nostra situm sit potestate.
vtrū sub euangelij gratia an s̄
legis velimus terrore persistere.

vij Quēadmodum theonas coniu-
gem suā vt et ipa renūciaret ex-
hortatus sit.

ix Quēadmodum nō acquiescen-
te vxore sua ad monasteriū peruo-
larit.

x Satisfactio p̄ eo ne discidia cō-
iugibz sua dēre videamur.

xi Inquisitio cur in egypto totū di-
ebus quinquagesime nō ieiune-
tur. nec genua in oratione cur-
uentur.

xij Responso de natura eozū que bo-
na vel mala vel media sunt.

xij Quale bonū sit ieiunium.

xiiij De nō sit p̄ principale bonū ieiunium.

xv De p̄ncipale bonū nō p̄pter inferi-
us bonū debeat exerceri.

xvi Quōia ceteris bonis p̄ncipale
discernatur bonum.

xvij De rōe et vtilitate ieiunij.

xvij De sp̄ cōgruū esse ieiunium.

xix Interrogatio cur totis quiqua-
ginta diebus ieiunium relaxet.

xx Responso.

xxi Interrogatio vtrū abstinentia ie-
iunij relaxata nō obsit corp̄
castitati

xxij Responso de seruando continen-
tie temperamento.

xxij De refectionis tpe atq̄ mensura.

xxij Interrogatio de diuersa obfua-
tione quadagesime.

xxv Responso eo q̄ ad anni decimas
quadagesime ieiunium referat.

xxvi Quomodo etiam primitias nos-
tras dño debeamus offerre.

xxvij Cur diuerso dierum numero q̄
dragelima a plerisq̄ obfuet

xxvij Quare vocetur quadagesima
cum triginta et sex tātummodo
diebus ieiunetur.

xxix De perfecti su pergradientur legē
quadagesime.

xxx De causa et initio q̄dragelime.

xxij Interrogatio quemadmodū in-
telligi debeat qd̄ ait apostolus
peccatum in vobis non tomia-
bitur.

xxij Responso de differentia gratie
et legalium preceptorum.

xxij De eo q̄ leniora sunt euangelij p̄-
cepta q̄ legis.

xxij Quemadmodū quis probetur
esse sub gratia.